

Είδος: Εφημερίδα / Κύρια / Περιφερειακή / Ημερήσια / N. Μαγνησίας
Ημερομηνία: Κυριακή, 13-02-2022
Σελίδα: 41
Μέγεθος: 1070 cm²
Μέση κυκλοφορία: 10000
Επικοινωνία εντύπου: 24210 38600

Λέξη κλειδί: ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ

Εκδόσεις
ΨΥΧΟΓΙΟΣ

» ΘΟΔΩΡΗΣ ΠΑΠΑΘΕΟΔΩΡΟΥ

Διαφυλάττει την ιστορική μνήμη η επέτειος της Εθνεγερσίας

Ο γνωστός συγγραφέας ξεφυλλίζει ιστορικές σελίδες και μιλά για την «Αγια Λευτεριά»

H «Αγια Λευτεριά» είναι το πολυαναμενόμενο τρίτο μέρος της τριλογίας του Θοδωρή Παπαθεοδώρου, που κυκλοφορεί από τις εκδόσεις Ψυχογίος. Είναι το τελευταίο βιβλίο σε μια σειρά ιστορικών μυθιστορημάτων, που άρχισε με το «Άγιο Αίμα» και συνεχίστηκε με τις «Άγιες Ψυχές». Ο αναγνωρισμένος συγγραφέας, από την Ιστορία της Ελληνικής Επανάστασης, μας ταξιδεύει σε μια ιδιαίτερα ανθρώπινη διαδρομή των

απλών, καθημερινών ανθρώπων, που είναι οι ήρωες του έργου του. Αναμφισβίτη πρόκεπται για επικό έργο, που σέβεται την ιστορική έρευνα και τηρεί απαρεγκλίτικα τους κανόνες του ιστορικού μυθιστορήματος. Εχοντας πλούσιο λογοτεχνικό έργο, ο συγγραφέας αποτυπώνει με τους υπόκειται του τον παλμό της ελληνικής και ιστορικής μνήμης. Στον κυριακάτικο TAXYDROMO η άκρως ενδιαφέρουσα συζήτηση με τον συγγραφέα.

Συνέντευξη
στην ΕΛΕΝΑ
ΝΤΑΒΛΑΜΑΝΟΥ
εκπαιδευτικό-
συγγραφέα

Κρατώ στα χέρια μου το βιβλίο
σας με τον τίτλο «Αγια Λευτεριά»
από τις εκδόσεις Ψυχογίος. Μιλάτε
μας για την ιστορία.

Θα έναριψα τη λέξη με κεφαλαίο αγαπητή κ. Νταβλαμάνου: Ιστορία. Στις σελίδες των τριών βιβλίων, «Άγιο Αίμα», «Άγιες Ψυχές» και «Άγια Λευτεριά» σύγκαιρα με τη μυθιστορηματική πλοκή ξεδιπλώνεται κι ολόκλερος ο λαμπρός, αλλά με πολλά ζεφέρα και σκοτεινά σημεία, ξεσκοκώμος του Εικοσιένα. Από το πρωκό Σούνι και το Ζάλογγο μέχρι την Εξόδο της Ιερής Πόλης του Μεσολογγίου και από την απελευθέρωση της Τριπολιτάς μέχρι τον αιανοιόπιτο Χίου και των Βαρών. Μαζί με τη Δέσποινα, τον Νικόλα, την Αργυρώ και τον Στεφανή, τον μικρό λαό

τούτων των μυθιστορημάτων, εμφανίζονται και οι περισσότερες μορφές της Επανάστασης, όλοι με το άγιο πρόσωπό τους, όπως ο Κολοκοτρώνης και ο Καραϊσκάκης, και άλλοι με το σκοτεινό προσωπείο τους, όπως ο Μαυροκορδάτος και ο Κωλέπητης.

H «Άγια Λευτεριά» είναι το τελευταίο μέρος της τριλογίας (προηγήθηκαν ο «Άγιες Ψυχές» και το «Άγιο Αίμα»). Πώς αποφασίστηκε να καταγράψετε τα γεγονότα σε μία τριλογία;

Είναι η πρωσωπική μου κατάθεση και ο συμβολή μη στη σύλλογη μνήμη της ιστορικής επειόντων των 200 χρόνων από την Εθνεγερσία μας. Το έίχα αποφασίσει εξαιρετικό και το πρετομάζα τα τελευταία δύο χρόνια, γιατί το Εικοσιένα ήταν την ενδοξότερη, λαμπρότερη και σημαντικότερη στιγμή του Ελληνισμού, καθώς το χώριο της λευτεριάς το μετά από τέσσερις αιώνες οικλήματος. Οσο για την τριλογία; Και για την περίοδο του Εμφυλίου έγραψα μία τετραλογία και για τον Μακεδονικό Αγώνα μία υριογοία. Γράφω πολυπρόσωπα και εκτεταμένα ιστορικά μυθιστορήματα για να εντάξω πολλά από τα γεγονότα στη μυθιστορηματική πλοκή, σύστας ώστε ο αναγνώστης, πέρα από την καθαυτού απόλαυση της ανάγνωσης, να μπορέσει να αφηγηστεί και να συναπιθάνεται στην εποχή και τους ανθρώπους της, να τη ζησει, όχι απλώς να τη διαβάσει. Μια τριλογία ή τετραλογία είναι σαφώς πιο δύσκολο και επίμοχθερό έργο, αλλά το απότελεσμα θεωρώ πως επιβραβεύει και εμένα και τους αναγνώστες.

Στο βιβλίο σας υπάρχουν πάθος, συναισθήμα και δίνει απόλυτη την καθούσα με δέσμη στη σπουδαία, όπως είναι η λευτεριά. Η λευτεριά είναι κάτι που οι Ελληνες έχουν υρνίσει με τα χρόνια, ακόμα και αν στις μέρες μας τείνουμε να το ξεχνάμε ή να το αγνοούμε. Θεωρούμαστε σκλαβούντες στις μέρες μας;

Είναι αδιανότιο ακόμη και να συγκρίνουμε τις δύο εποχές και τις δύο καταστάσεις. Θα είναι σαν να συγκρίνουμε ένα ποτήρι νερού με έναν ακεανό, αίματος δύσον αφορά την περίοδο της οδυνηρής Τουρκοκρατίας. Σήμερα είναι ανεπίτρηπτο και ανιστόρητο να μιλάμε για ξενούμητο οικλήμα, δυστυχώς, όμως, ακούμε συνχνά παρόμοιες μεγαλοστομίες στην πλεόρανση και ακόμη περισσότερο στην χάρβα, που ονομάζουμε κοινωνικά δίκτυα. Από την άλλη έχουμε αναμφιστήτη πολλά βάρη, ειδικά τα τελευταία δέκα δύσδεκα χρόνια. Δεσμεύσεις; Υποχρεώσεις; Αχθος και άγχος; Ναι, βεβαίως έχουμε και μάλιστα πολλές φορές δυσάρεστα είτε σε πρωσικό, είτε σε συλλογικό, είτε σε εθνικό επίπεδο.

Ποιες δυσκολίες αντιμετωπίσατε στο συγκεκριμένο συγγραφικό σας εγχείριμα;

Η περίοδος της Επανάστασης είναι χαστοκά και οι πιγές εξαιρετικά σπάνιες και συνήθως υποκειμενικές. Αυτά ως προς το κομμάτι της έρευνας και της μελέτης. Ως προς τη συγγραφή περιήγηση σε μεγαλύτερη έργο μου πάντα με αποφύγοντας τη γραφικότητα, που χαρακτηρίζει πολλά έργα για το Εικοσιένα παλιότερα, να αποδώσω με ευθύνη, σοβαρότητα και ευγνωμοσύνη την τηρί, που πρέπει στους επόνωμους και ανώνυμους πρώτες και πρωτείστες του λαού μας

Ενας τίτλος με δύο λέξεις τόσο σημαντικές. Δεν μπορείς πάρα να τον κοπάς και να πλημμύριζες από συναθησμάτη. Μιλάτε μας για την επιλογή του τίτλου και το κυρίαρχο δικό σας συναισθήμα.

Οι λέξεις των τριών βιβλίων «Άγια, ψυχές και λευτεριά» εκφράζουν για εμένα το τρίπτυχο ολόκλερης της Επανάστασης. Οσο για την «αγιοσύνη» που τις συνοδεύει; Τί άλλο, παρέκτος από διγούς πάντα οι αιματοφόροι εικόνες της πόλης του λαού μας, που έσπασαν και γυναίκες τον λαού μας, με αποκλινούταν και ολόμονχοι, ξυπόλιτοι, ρακένδυτοι και πεινασμένοι κατάφεραν να πολεμήσουν ολομόναχοι για πάνω από δέκα χρόνια και να κατακτήσουν τη λευτεριά τους; Ειδικά δε το τίτλο του πρώτου βιβλίου της τριλογίας «Άγιο Αίμα» την επινεύστηκα από μια κουβέντα του Κολοκοτρώνη, που βρίσκουμε γραμμένη στα απομνημονεύματα του: «Μια φορά εβαπτίσθηκαν με το λάδι, βαπτιζόμεθα και μία με το αίμα διά την ελευθερίαν της πατρίδος μας...». Τη βρήκα συγκλονιστική στο «Άγιο Αίμα» το συγκλονιστικό Ζάλογγο και στην «Άγια Λευτεριά» τη μαρτυρική Εξόδο από την Ιερή Πόλη του Μεσολογγίου. Όσα συνέβησαν στη λευτεριά του Αγώνα, τα λαμπρά νάματα, μα και τα ζεφέρα κρήματα του Ελληνισμού, τον πρωισμό, αλλά και τον αδερφοσκοτώμα, δεν τα χωρά ο νους του ανθρώπου. Ούτε κι ο δικός μου.

Το ποσοστό των Ελλήνων, που γνωρίζουν την ιστορία της Ελληνικής Επανάστασης, είναι εξαιρετικά μικρό. Η επειόντων 200 ετών και οι διαστάσεις που πήρε πάντα την ευκαιρία μας να επιστρέψουμε το κορυφαίο ιστορικό γεγονός και την ουσιαστική του εποχή είναι:

Ασφαλώς και ίπανταν ευκαιρία, μα δυστυχώς δύον αφορά στους επονομαζόμενους «φορείς» και την επίσημη κράτος, έμεινε στα λόγια, ίσως και εξαιτίας της πρωτόνωρης υγειονομικής λαϊλάτης, που αντηγνωστήκησε. Θεωρώ, λοιπόν, πως τα βιβλία μου, όπως και τα βιβλία πολλών άλλων ονυματέλφων, που καταπίστηκαν με το μέγα γεγονός της Επανάστασης, έτσι μικρό λιθαράκι της πρωτότοπης ιστορίας, προσέφεραν. Προσωπικά το έκανα χαριτώντας την ιστορική γνώση και την αναγνώστη, όχι απλώς τη διαβάσει απλώς, αλλά να έχουν αφρογκραστεί, να έχουν νιώσει, να έχουν ζήσει όλα τα γεγονότα μαζί με τους ήρωες και τις πρωτείστες μου. Κατά συνέπεια δύο είναι οι μεγάλοι κίνδυνοι. Είτε να κάνεις ιστορικούς αναχρονισμούς και να γράφεις ιστορικά άρες μάρτιν, κατά το κοινώς λεγόμενο, προκειμένου να εντυπωσιάσεις, είτε, από την άλλη μεριά, να κάνεις επιδειξη ιστορικών γνώσεων και να κουράρεσις τον αναγνώστη, πράγμα καταστροφικό αφού το πρώτο ζητούμενο σε κάθε μυθιστόρημα είναι η αναγνωστική απόλαυση. Δίως μια ρέουσα, αγωνιώδη και συνταρακτική πλοκή γεμάτη συναθησμάτη, ο αναγνώστης απλώς θα κλείσει το βιβλίο. Τόσο απλά.

Ποια είναι τα μελλοντικά συγγραφικά σας σχέδια;

Έχω προφητικές ρίζες, οι οικογένειέ μου κρατά από την Ανατολική Θράκη, περιοχή που γνώρισε πρώτη τους τουρκοκούπες διωγμούς μαζί με την Ιωνία, από το Φώκαια ήσα με τον Τσεμέ και το Αιδηψόν. Χρειάζεται να ποι κάτι άλλο; Θα δουμε όμως, πρώτα ο Θεός, όπως έλεγε πάντα και η μπτέρα μου.

Μια ευχή για τη νέα χρονιά!
Υγεία, αγαπητή κ. Νταβλαμάνου. Τι άλλο; Ολα τα υπόλοιπα δεν είναι επί της ουσίας προβλήματα, είναι προβληματισμοί.

ΜΟΛΙΣ ΚΥΚΛΟΦΟΡΗΣ!

